

إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

له عمر بن الخطاب رضي الله عنه خه روايت دي وايي چي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ». «كله چې اذان کوونکی: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ووايي: نو ستاسو خه دي يو اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ووايي، بيا چې (اذان کوونکی) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايي، دا دي هم: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايي. بيا چې (اذان کوونکی) رَسُوْلُ اللهِ ووايي، نو دا دي هم: أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ ووايي، بيا چې (اذان کوونکی) حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ووايي او دي به: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ووايي. بيا چې (اذان کوونکی) حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ووايي، دا به: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ووايي، بيا چې مؤذن: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ووايي، دا به هم: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ووايي. بيا چې (اذان کوونکی) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ووايي، او دا د زره نه: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ووايي، نو جنت ته داخل شو.

[صحيح] [مسلم روايت كړی دی]

اذان خلکو ته د وخت د داخلېدلو په اړه خبر ورکوي، او د آذان کلمې د ایماني عقیدې ټولګه ده. په دې حدیث کې رسول الله صلى الله عليه وسلم د اذان د اورېدو پر مهال بیانوي چې اورېدونکی به د اذان کوونکي په خبر الفاظ ووايي، کله چې اذان کوونکی "الله أكبر" ووايي: نو اورېدونکی هم: "الله أكبر" وایي او همداسې وریسې، تر دې چې کله اذان کوونکی "حي على الصلاة" او "حي على الفلاح"، ووايي نو اورېدونکی به "لا حول ولا قوة إلا بالله" ووايي. او رسول الله صلى الله عليه وسلم دا هم بیان کړه چې چا له مؤذن سره د زره له اخلاصه (د اذان کلمې) تکرار کړې، نو جنت ته به داخل شي. او د اذان د کلمو معنا (په لاندې ډول ده) "الله أكبر": یعنې دا چې هغه پاک ذات تر ټولو لوی، معزز او له هر شي څخه ستر دی. "أشهد أن لا إله إلا الله": یعنې له الله پرته بل معبود نشته. "أشهد أن محمداً رسول الله": یعنې زه په خپله ژبه او زره اعتراف کوم او شاهدي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، د الله لخوا رالېږل شوی او اطاعت یې واجب دی. "حي على الصلاة" یعنې لمانځه ته راشئ، او د اورېدونکي دا وینا "لا حول ولا قوة إلا بالله"، دا معنا لري چې د اطاعت له موانعو څخه د خلاصون لپاره حيله او یا د کولو لپاره یې ځواک او قدرت نشته مګر د الله تعالی په توفیق سره. "حي على الفلاح" یعنې د کامیابۍ سبب ته راشئ، چې هغه جنت ګټل او له اور څخه ژغورل دي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65086>

